

Του Δημήτρη Σταμούλη*

Η ιστορία επαναλαμβάνεται σαν φάρσα, λέει το γνωστό ρητό, και αυτό ακριβώς ισχύει και με την Μαρινόπουλος. Άλλη μια μεγάλη επιχείρηση που αποκόμισε αμύθητα κέρδη, λεηλάτησε κόπους και ζωές χιλιάδων εργαζόμενων, σήμερα παραπαίει, αφήνοντας πίσω της ανασφάλεια, απελπισία και οργή. Το εξοργιστικό είναι ότι η εταιρεία παραμύθιαζε ασύστολα τους εργαζόμενους. Λίγους μήνες πριν, μιλούσε για τραπεζική χρηματοδότηση που θα οδηγούσε στην επιστροφή του ομίλου στην ανάπτυξη, και μόλις τρεις μέρες πριν την αίτηση υπαγωγής στο άρθρο 99, προέβλεπε επάνοδο της λειτουργίας της εταιρείας στην κανονικότητα. Κι ας ήταν όλα τα ράφια άδεια από προϊόντα...

Την Παρασκευή έγιναν τελικά δεκτές από το Πρωτοδικείο και οι τέσσερις αιτήσεις για την προσωρινή προστασία των εταιρειών του Ομίλου Μαρινόπουλος (Μαρινόπουλος ΑΕ, Μαρινόπουλος Αφοι Συμμετοχική, Ξυνός ΑΕ, Express m ΑΕ). Σε αυτό το πλαίσιο αναστέλλονται όλα τα αναγκαστικά μέτρα εκτέλεσης. Όπως ανακοινώθηκε από την εταιρεία, εξασφαλίστηκε η σύμφωνη γνώμη του 45% των πιστωτών της -και των εργαζομένων τους οποίους... ευχαρίστησε!. Δεν ήταν πάντως τυχαίο και το γεγονός ότι στο δικαστήριο αναγνώστηκε και επιστολή της διοίκησης της Σκλαβενίτης η οποία διακήρυξε έτσι την πρόθεσή της να συμμετάσχει στην «προσπάθεια εξυγίανσης» της Μαρινόπουλος.

Ωστόσο, τα πράγματα δεν είναι τόσο εύκολα. Η εταιρεία έχει συσσωρεύσει απλήρωτες υποχρεώσεις άνω των 1,3 δισ. ευρώ, καθώς χρωστά παντού! Σύμφωνα με τα δικά της στοιχεία οι συνολικές υποχρεώσεις της προς το Δημόσιο αγγίζουν τα 100,8 εκατ. ευρώ (49 εκατ. ευρώ οφειλές σε ΔΟΥ και 51,8 εκατ. ευρώ σε ασφαλιστικά ταμεία). Προς τους εργαζόμενους οφείλει ποσό 4,3 εκατ. ευρώ. Ενώ όσον αφορά δάνεια με εμπράγματα εξασφαλίσεις, οι οφειλές ανέρχονται σε 126,7 εκατ. ευρώ. Τα δάνεια χωρίς εμπράγματα

εξασφαλίσεις ανέρχονται σε 211 εκατ. ευρώ, οι οφειλές σε λίζινγκ 159 εκατ. ευρώ και υπάρχουν υποχρεώσεις σε προμηθευτές και λοιπούς πιστωτές ύψους 722,8 εκατ. ευρώ. Οι υποχρεώσεις σε τραπεζικά δάνεια της εταιρείας ανέρχονται σε 496,7 εκατ. ευρώ.

Πώς συσσωρεύτηκαν όμως όλα αυτά τα χρέη; Πού κατευθύνθηκε ο πακτωλός κερδών όλων των προηγούμενων ετών και όλων των επιχειρήσεων του ομίλου; Αίσθηση προκάλεσε η αποκάλυψη δικηγορικής εταιρείας που εκπροσωπεί πελάτες στους οποίους χρωστά η Μαρινόπουλος, ότι η εταιρεία το 2011 μεταβίβασε την τεράστια ακίνητη περιουσία της, κυρίως σε ένα φαντ στο Κατάρ που φαίνεται να ελέγχεται από τον ίδιο τον μεγαλομέτοχο της Μαρινόπουλος ΑΕ. «Από την ακίνητη περιουσία ύψους τουλάχιστον 750 εκατ. ευρώ που είχε η εταιρεία το 2010, σήμερα δεν υπάρχει παρά πολύ μικρό μέρος αυτής, ένα τμήμα έχει μεταβιβαστεί σε τράπεζες έναντι χρεών, το δε μείζον στο ανωτέρω fund στο Κατάρ» αναφέρει η δικηγορική εταιρεία.

Οι περίπου 12.000 εργαζόμενοι της Μαρινόπουλος νιώθουν ξεκρέμαστοι παρά την υποτιθέμενη ικανοποίηση της εταιρείας, καθώς κέρδισε πολύτιμο χρόνο με την υπαγωγή της στο άρθρο 99. Το ίδιο συμβαίνει και τους 2.500 προμηθευτές, πολλοί από αυτούς μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, που εάν δεν λάβουν ευρώ, προφανώς θα οδηγηθούν κι αυτές σε λουκέτο πετώντας στην ανεργία δεκάδες χιλιάδες επιπλέον εργαζόμενους.

Η Μαρινόπουλος ΑΕ ισχυρίζεται ότι «η υπαγωγή της σε διαδικασία εξυγίανσης αποτελεί τη μοναδική λύση για τη διατήρηση της λειτουργίας της, σε αυτή τη φάση, και τη σταδιακή μετάβαση στην υλοποίηση ενός ολοκληρωμένου σχεδίου που θα επιτρέψει τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα». Τα σχέδια όμως που θα δρομολογηθούν με τη συμφωνία των τραπεζών, και την πιθανή εμπλοκή του Σκλαβενίτη, θα είναι αντεργατικά «μνημόνια», με λουκέτο καταστημάτων, κόφτη σε δικαιώματα και οφειλές, ίσως και απολύσεις.

Ο όμιλος Μαρινόπουλου όλα αυτά τα χρόνια θησαύρισε από τον κόπο των εργαζόμενων. Στην ιδιοκτησία του ομίλου βρίσκεται η ΦΑΜΑΡ, που έφτασε να είναι στην έκτη θέση από άποψη τζίρου φαρμακοβιομηχανία της Ελλάδας, καθώς το 2009 οι πωλήσεις της άγγιξαν τα 120,4 εκατ. ευρώ, ενώ μόλις πρόπερσι (2014) είχε καταταχτεί στην 43η θέση στη λίστα των 500 επιχειρήσεων της χώρας με τις μεγαλύτερες πωλήσεις ύψους 125 εκατ. ευρώ και κέρδη 7,6 εκατ. ευρώ. Επίσης λειτουργεί τα καφέ Στάρμπακς, λάνσαρε στην ελληνική αγορά ορισμένες από τις μεγαλύτερες φίρμες ένδυσης, όπως Marks & Spencer και GAP, αλλά και τα καλλυντικά Sephora.

Φυσικά ηθικός αυτουργός αυτών των εργοδοτικών «εγκλημάτων» είναι οι κυβερνήσεις μαζί

και η σημερινή του ΣΥΡΙΖΑ- και όλο το αντεργατικό νομοθετικό οπλοστάσιο που έχουν δημιουργήσει προς όφελος της εργοδοσίας. Μείωση μισθών και επιδομάτων, απολύσεις, λουκέτα σε καταστήματα της περιφέρειας, απληρωσιά, εντατικοποίηση, φέσωμα ασφαλιστικών ταμείων.

Η αλήθεια είναι ότι οι εργαζόμενοι έμειναν κομπάρσοι στην όλη υπόθεση κι αυτό μόνο καλό αποδείχτηκε για την εργοδοσία. Η ομοσπονδία ΟΙΥΕ, από την άλλη, περιορίστηκε στην έκδοση οργίλων ανακοινώσεων, προτάσσοντας κυρίως τα «ένδικα μέσα» κι όχι την οργάνωση των εργαζόμενων στους χώρους δουλειάς και την ταξική αγωνιστική διεκδίκηση. Τίποτε βέβαια δεν έχει κριθεί...

***Δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα ΠΡΙΝ, 4.7.2016**